

Matija Kačan i Armin Čatić

Sandra Lončarić i Armin Čatić

Ivana Šojat

MAGIJA PREOBRAZBE U NOĆI KOJA SE PONAVLJA

Kako je Shakespeare zapravo postao Shakespeare? Kako je mladić iz provincijskog gradića Stratforda-upon-Avona, čovjek bez ikakva osobitog imetka, bez jakih obiteljskih veza, ali i bez sveučilišnog obrazovanja uspio u hipu na svjetsku pozornicu iskočiti kao istinski svjetionik duha elizabetanske Engleske? U elizabetansko razdoblju, ali i za kralja Jakova rašireni je dramski oblik bila takozvana „komorna drama“ koja svoje lice nije pokazivala pred javnošću, nego je uglavnom bila riječ o tekstovima namijenjenim tihom čitanju po sobičima. Shakespeare je u taj komorni svijet banuo nekomorno, kao bučan svat koji je svijetu progovorio o njemu samome. Čarobnjački, začudno, misteriozno, obratio se i učenima i nepismenima, profinjenom gradanstvu i provincijalcima koji inače (prije njega) nikad nisu zalazili u kazalište. Kako je u tome uspio? Odgovor na to pitanje možda je činjenica da je uspio politiku pretočiti u poeziju. Možda i nije. Možda tajna počiva na činjenici da svojim djelima grabi široko, duboko u intimu kako kraljeva, tako i prosjaka, da se ne libi govoriti o tabuima. Opet možda. Ne znamo. Ono što, pak, svi znaju jest nabrojati barem pet dramskih djela koja su preživjela sve: sva vremena i sve društvene mijene. To je spomenički neupitno. I monumentalno. Osobito kada je riječ o čovjeku čijim osnovnim biografskim podacima ni ne raspolažemo, nego nagadamo. Ne znamo zapravo kad je rođen. Znamo da je kršten 26. travnja 1564. U Stratfordu. Pretpostavljamo da je ondje pohađao srednju školu u kojoj se obrazovanje sastojalo od učenja latinskog jezika i čitanja tekstova klasičnih povjesničara, moralista i pjesnika. Znamo da se 1582. oženio Annom, da je godinu dana kasnije prvi put postao ocem. Pretpostavljamo da se obitelj 1592. preselila u London. Ne znamo pod kojim okolnostima. Znamo samo da mu je drama *Henrik VI* priskrbila naprasan uspjeh. U Londonu. Znamo da uslijed tog uspjeha trpi silne napade „akademskih“ krugova, kolega koji su, za razliku od njega, završili sveučilišnu naobrazbu. Nakon *Henrika VI* njegov životni put „ivico-marički“ opipavamo slijedeći niz od 36 drama, dvije narativne poeme i zbirke soneta.

U čudu Shakespeareove pojavnosti *San ljetne (ili ivanjske) noći* jedinstveno je i osebujno čudo, mačuhica koja, položena na oči ljudske, svojim sokom rada ljubav kratkog vijeka (čarolije imaju ograničeni vijek trajanja). Začudnost ovog „dramskog premeta“ vjerojatno najbolje opisuje Stephen Greenblatt u sjajnoj knjizi o Williamu, *Will u vremenu*: „Ovo je šala izrazito svjetovnog dramatičara, pisca koji je vješto pretočio san o svetome u pučku zabavu (...) a ta šala seže veoma daleko...“ Drukčije je teško racionalno objasniti njegovu pobudu da iz mora „teških“, povjesnih i psiholoških tema iskoči u noć kad formalno se slavi rođenje Svetog Ivana Krstitelja, kad zapravo pogansko asimilacijom zamaskirano u kršćanskome slavi plodnost te magijskim ritualima štiti od bolesti i zlih sila, sakuplja ljekovite trave koje te noći imaju najmoćnije djelovanje.

Ivana Šojat

Nakladnik HNK U OSIJEKU · Intendantica DRAŽENA VRSELJA · Ravnatelj Drame MIROSLAV ČABRAJA · Urednica kazališnih izdanja IVANA ŠOJAT · Suradnik ANTE KOLOBARIĆ
Fotografije KRISTIJAN CIMER · Dizajn, priprema i tisk FOTO ART, OSIJEK · Naklada 150 primjeraka · Redakcija zaključena 8. studenoga 2021.

Duško Modrić i Selma Mehić

NAJČAROBNIJA OD SVIH NOĆI

Čuveni Shakespeareov komad snovitog naslova i naravi smjestio se u Ivanjsku, najčarobniju od svih noći. Njegova fabula, dramaturški razdjeljena u nekoliko paralelnih linija isprepletenih u nizu jednonočnih događaja, kao i čitava paleta likova koji ih nose, otkriva ne samo neupitnu poetsku vrlinu napisanog, nego i (ono što je za redatelja i glumca najzajalvalnije) more prostora za maštanje. Na kraju krajeva, tekst i njegovo kazališno oživotvorene uvijek su dijalog mišljenja i zona slobode za interpretaciju onog što u njemu piše (uz dužno poštovanje prema napisanom). Sama vremenska eklektičnost komada, napisanog iz perspektive renesansnog čovjeka, a sadržajno smještenog u antičko doba, otvara prostor za misaonu i dramaturšku intervenciju iz suvremenog trenutka. Ta namjera, u ovoj predstavi ostvarena putem nekolicine novih prizora proizvila je iz glumačkih improvizacija, dodatno je osnažena upravo Shakespeareovim postupkom ‘kazališta u kazalištu’ koji je upisan u ovom, ali i u njegovim drugim komadima.

Osnovna tema ljubavne zavrzelame pod utjecajem čarolije sintetizira cjelokupno ljudsko iskustvo ljubavi, jednakno aktualno nekoć kao i danas: ona je još uvijek neuhvatljiva, nepredvidljiva, blaga i bahata istovremeno, ona iz nas na površinu iznosi i ranjivost i brutalnost i razotkriva nam sve ono zbog čega bismo sami sebe obozavali, ali nam nemilosrdno bacu u lice i sve ono što bismo najradije sakrili. Ona je, ukratko, veća od čovjeka i u srazu s njom, pobjeda će se dogoditi po njezinu hirovitoj naravi, a upravo susret dvaju naoko suprotstavljenih svjetova - vilinjeg i ljudskog - ne daje ništa drugo nego lice i naličje čovjeka u doticaju s tom moćnom nevidljivom silom. Vile i vilenjaci, koji s jedne strane predstavljaju doticaj s onostranim, a s druge u svom ponašanju nose jednake ljudske odlike kao Vi ili ja, u općoj percepciji slove kao blagonaklona, dobrodušna stvorena. No na skali njihova ponašanja nalaze se raznorazni postupci koji putuju od dobrog preko zločestog do okrutnog (kao što to često biva i s ljudima), a razlika je samo u tome što se oni sva svoja lica ne libe pokazati. Nije stoga slučajno da se radnja komada smjestila upravo u njihovu domu, prirodi, koja sve svoje vraća sebi, tako i čovjeka svemu onome što u njemu postoji, neovisno o tome koji bi se moralni predznak ispred njegove misli ili ponašanja mogao staviti. Ponekad doista nije loše podsjetiti se da u nama postoji mnogo ljudi. I da nekad možda, samo možda, postoji nešto više, veće, što bi s tim malim skrivenim čovječanstvima moglo razgovarati.

Ljubav, među ostalim.

Tamara Damjanović

Antonio Jakupčević, Ivana Soldo Čabraja, Ivan Čaćić i Antonia Mrkonjić

Dora Bogdanović, Aljoša Čepi, Ivan Simon, Matko Duvinjak Jović i Miroslav Čabraja

William Shakespeare
SAN LJETNE NOĆI
komedija

Prevoditelj Milan Bogdanović

PODJELA:

Vilinski svijet	Ljudski svijet	Zanatlije
OBERON Armin Čatić	TEZEJ Duško Modrić	DUNJA Aljoša Čepl
TITANIJA Sandra Lončarić	HIPOLITA Selma Mehicić	VRATILO Ivan Simon
PUK Matija Kačan	DEMETRIJE Antonio Jakupčević	FRULA Miroslav Čabraja
	LISANDAR Ivan Čačić	SPRETKO Matko Duvnjak Jović
	HELENA Ivana Soldo Čabraja	GLADNICA Dora Bogdanović
	HERMIJA Antonia Mrkonjić	INDIJSKI DJEČAK Mia Gjurinovac

Inspicijent Eduard Srčnik
Šaptačica Katarina Miličević Drahotuski

Premjera: 12. studeni 2021.

SPONZOR SEZONE **GENERALNI POKROVITELJ PREDSTAVE**
HHEP **INA** **nexe**
GLAVNI MEDIJSKI POKROVITELJI
Glas Slavonije **Laganini** **STV**
ZAHVALUJUJEMO NA POTPORI
HOTEL CENTRAL **Bijelić Co.** **PEVEX** **Kandit**
Dukat **HOTEL WALDINGER** **HRT radio OSJEK** **031 200 200 TAXI**
RÖMERQUELLE GEMEINSCHAFT OSZECKA **merci** **SAPONIA** **OTOS**
ziaja **KANAAN** **mako** **filir**
Tehnički koordinator za scenu i kostim
Davor Molnar

San Ljetne Noći

William Shakespeare

Redateljica: Tamara Damjanović